

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ «ΣΥΣΤΗΜΑ», ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΒΕΛ

— Κύριε, είπε ο έπισκέπτης, χωρίς κανέναν άλλο πρόλογο, έρχομαι να σας προτείνω ή τήν ειρήνη ή τόν πόλεμο!...

Ο κ. Ροσελέ, ο διευθυντής του Καζίνου, κύτταξε τόν συνομιλητή του μέσ' απ' τόν μονόκλ του, κι' έπειτα άπλωσε τώ χέρι για να χτυπήση τώ κουδοϋνι.

Ο έπισκέπτης τόν συγκράτησε με μια ευγενική χειρονομία και τού ειπε:

— Δέν είμαι τρελλός, ούτε κανένας έκβιαστής. Τό όνομα πού διαβάσατε στην κάρτα μου δέν είνε ψεύτικο, ούτε κ' ή ιδιότης μου, πού είνε γραμμένη άπό κάτω. Είμαι ο κ. Μερβάλ, διδάκτωρ τών μαθηματικών. Έτοι καθουχάζετε ως πρós τήν ήθικότητα τού ατόμου μου. Έπιτρέπατέ μου τώρα να σας διαφωτίσω με δυό λόγια για τώ σκοπό τής έπισκέψέως μου. Παρουσιάζει για σας, τολμώ να πώ, ένα τεράστιο συμφέρον και δέν θα μετανοήσετε άσφαλώς για τά λίγα λεπτά πού θα σας άπασχολήσω. Ανακάλυψα ένα «σύστημα» παιγνιδιού στη ρουλέττα, χάρις στο όποιο μπορώ να πλουτίσω και να σας καταστρέψω μέσα σ' ένα χρονικό διάστημα πολύ μικρό.

— Μά τήν πίστι μου, κύριε, ειπε ο διευθυντής τού καζίνου, κάνετε μια πρώτης τάξεως ανακάλυψη και σας εύχομαι καλή έπιτυχία.

— Βλέπω, κύριε, ειπε ο έπισκέπτης, ότι τά λόγια μου, άντι να σας πείσουν, σας ένισχύουν άκόμη περισσότερο στην πεποίθησί σας, ότι είμαι ένας άπ' αυτούς τούς μονομανείς πού γυρίζουν καθημερινώς στα καζίνα και λένε ότι μπορούν να «τινάξουν τόν μπάγκο» και στο τέλος τινάζουν τά μυαλά τους στον άέρα! Απατάσθε όμως... έγώ είμαι ένας σοφός πού έχει πολύ ίσορροπημένα τά μυαλά του. Ένω οί περισσότεροι άπό τούς συμφοιτητάς μου, μετά τώ τέλος τών σπουδών μας, αφιέρωναν τόν καιρό τους, τις γνώσεις τους και τήν αντίληψή τους στη λύσι μεγάλων μαθηματικών, γεωμετρικών και άλγεβρικών προβλημάτων, έγώ τ' αφιέρωνα όλ' αυτά στη μελέτη ενός προβλήματος, έξίσου σπουδαίου: τών «πιθανοτήτων τής ρουλέττας». Αυτή ή εργασία μου στοίχισε δεκαπέντε χρόνια τής ζωής μου κι' όλόκληρη τήν περιουσία μου και, όπως συμβαίνει με τούς περισσότερους έφευρέτες, τή στιγμή ακριβώς πού έτοιμαζόμουν να έγκαταλείψω τις έρευνές μου, ή λύσις τού προβλήματος μου παρουσιάστηκε...

— Δέν βλέπω όμως κατά τί μπορούν να μ' ενδιαφέρουν όλ' αυτά, τόν διέκοψε ο διευθυντής τού καζίνου. Έκτός άν ήρθατε να μου προτείνετε, όπως συνηθίζεται, να πουλήσετε τώ «σύστημα» σας...

— Αυτό ακριβώς ήρθα να σας προτείνω.

— Και επειδή, όπως φαντάζομαι, δέν ενεργείτε άπό καθαρή φιλανθρωπία, θα θέλετε χωρίς άλλο κανένα πολύ μεγάλο ποσό.

— Απεναντίας πολύ μικρό συγκρινόμενο πρós τά κέρδη πού θα μπορούσα να πραγματοποιήσω εφαρμόζοντας τώ «σύστημα» μου. Θέλω, άπλουστάτα, ένα εκατομμύριο φράγκα.

— Δέν είσαι, μά τήν αλήθεια, υπερβολικός... Μά, καταλαβαίνετε, ότι πριν σας δώσω αυτό τώ ποσό, θα ήθελα να μάθω τώ σύστημα σας, ειπε ο διευθυντής τού καζίνου, διασκεδάζοντας με τήν τροπή πού έπαιρνε ή συζήτησις.

— Καταλαβαίνετε και σείς, τού άπάντησε ο Μερβάλ, ότι δέν είμαι τρελλός για να σας τώ φανερώσω χωρίς έγγύησι...

— Υπ' αυτούς τούς όρους, συγχώρηστε με... Δέν μπορώ να συζητήσω μαζί σας...

— Η δυσπιστία δέν με έκπλήττει... Μά και σε μένα τώρα δέν μένει τίποτε άλλο παρ' ε' αρχίσω να εφαρμόζω τώ

σύστημα μου. Σας προειδοποίησα και είμ' εν τάξει με τή συνειδησί μου... Σας λέω άκόμα ότι δέν θα αισθανθήτε άμέσως τις συνέπειες τού συστήματός μου, γιατί τά οικονομικά μου είνε επί τού παρόντος άσχημα και θ' αρχίσω με μικρές «μίζες». Μά σε λίγες μέρες, όταν άπό τά πρώτα μου μικρά κέρδη θα έχω σχηματίσει ένα στρογγυλό ποσό, θα δήτε τότε πώς τινάζεται ο πάγκος.

— Θα τώ δω, ειπε ο διευθυντής τού καζίνου και σηκώθηκε άπό τή θέσι του.

— Φοβάμαι μόνο μήπως θα είνε πολύ άργά τότε, τού άπάντησε ο Μερβάλ και βγήκε έξω.

— Ένας άκόμα τρελλός, ειπε ο διευθυντής όταν έμεινε μόνος. Αυτοί οί τρελλοί τών καζίνων δέν διαφέρουν καθόλου μεταξύ τους. Είνε όλοι έφευρέται συστημάτων.

Κι' έπειτ' άπό λίγη ώρα έχασε αυτή τήν έπίσκεψη. Σε λίγες ήμέρες, ένα πρωί, καθώς έπαιρνε τόν άέρα του στην ταράτσα τού καζίνου, ειπε εκεί τόν έπισκέπτη του.

— Έ λοιπόν, κύριε Μερβάλ, τόν ρώτησε, τώ σύστημα σας θριαμβεύει;

— Ακριβώς, τού άπάντησε εκείνος.

Και, άδιάφορα, άρχισε να τού μιλά για τή βροχή και τόν καλό καιρό. Αυτή ή έλευθερία τού πνεύματος ξάφνιασε τόν διευθυντή. Οί τρελλοί συνήθως είνε διαρκώς νευρικοί και μιλάνε άδιάκοπα για τήν «ιδέα» τους. Μ' αυτόν έδω δέν συνέβαινε τώ ίδιο. Ήταν πολύ γαλήνιος και μπορούσε να μιλά για όλα τά ζητήματα.

Τώ ίδιο άπόγευμα, ο διευθυντής μπήκε στο μεγάλο σαλόνι τού καζίνου. Αντίκρουσε εκεί τόν Μερβάλ, ο όποιος στην αρχή παρακολούθησε τή ρουλέττα χωρίς να συμμετέχη στο παιγνίδι. Σε λίγο όμως τόν ειπε να βγάξη ένα χαρτονόμισμα άπ' τή τσέπη του, να τώ βάζη στο 8 και να ξαναπαιρνη τήν άδιάφορη στόσι του.

Η μπίλλια ξεκίνησε, κύλησε και τέλος στάθηκε...

Ο μπαγκιέρης φώναξε τώ νούμερο πού κέρδισε. Μά μέσα στον θόρυβο και τις όμιλίες, ο διευθυντής δέν τώ άκουσε και πλησίασε περισσότερο.

— Λοιπόν; ρώτησε τόν Μερβάλ.

— Λοιπόν, κερδίζω, άπάντησε εκεί-

νος βάζοντας τά κερδισμένα στην τσέπη του.

Δυό μέρες πέρασαν χωρίς ο διευθυντής τού καζίνου να όν ξαναϊδη. Τήν τρίτη μέρα, τόν ειπε πάλι στη ρουλέττα, τή στιγμή πού ο παγκιέρης φώναζε ότι ειχε κερδίσει τώ νούμερο 32, άπάνω στο όποιο ο Μερβάλ ειχε βάλει μερικά χιλιοφραγκα.

Δέν τού μίλησε, μά πλησιάζοντας έναν έπιθεωρητή τόν ρώτησε:

— Γνωρίζετε αυτό τόν κύριο; Πώς πάει στο παιγνίδι;

— Φαίνεται ότι κερδίζει πάντοτε, τού άπάντησε ο έπιθεωρητής.

Έπί μια βδομάδα, ο διευθυντής τού καζίνου δέν πάτησε καθόλου τώ πόδι του στις σάλλες τής ρουλέττας. Η άπάθεια και ή άδιαφορία τού Μερβάλ τού έδινε στα νεύρα και πολλές φορές, όταν έμεινε τά βράδυα μόνος, ο νοϋς του προσηλωνόταν έπιμονα σ' αυτόν...

— Αν όσα τού ειχε πη ήσαν ίληθινά;

— Αν πραγματικά ο άνθρωπος αυτός ειχε ήρη έν' αλάνθαστο σύστημα για να κερδίσει;

— Όταν άποφάσισε να ξαναγυρίση στις σάλλες τής

ρουλέττας, ο πρώτος άνθρωπος που είδε εκεί ήταν ο Μερβάλ. Του φάνηκε πιο σοβαρός, πιο επίσημος από άλλοτε και η ευγενική, μά σύντομη «καλημέρα» του τον ξέριξε σε σκέψεις.

«Όσο δέν τον άφησε ούτε βήμα.

Ο Μερβάλ συμβουλευτήκε ένα καρνέ, έκανε σ' αυτό έναν σύντομο λογαριασμό, πλησίασε σ' ένα τραπέζι και είπε με δυνατή φωνή:

— Ποντάρω δέκα χιλιάδες φράγκα στο 4!

Το 4 βγήκε και ο Μερβάλ μάζεψε τὰ κέρδη του. «Επειτα πόνταρε στο 16, που βγήκε κι' αυτό. Χωρίς να δείξη χαρά ή έκπληξι, έδειξε τον σωρό από τις μάρκες μπροστά του και είπε:

— Στο 21.

Το 21 βγήκε. Οι διπλανοί τον κύτταζαν με θαυμασμό. Ο Μερβάλ δέν τους έδωσε καμιά προσοχή και φώναξε έναν υπάλληλο για ν' αλλάξει τις μάρκες του.

Ο διευθυντής του καζίνο τον πλησίασε τότε. Ήταν πολύ κόκκινος, πολύ νευρικός και τσαλάκωνε τὰ γάντια του ανάμεσα στα δάχτυλά του.

— Κύριε, είπε στον Μερβάλ, που του χαμογελοῦσε γαλήνια, έχετε την καλωσύνη να μ' ακολουθήσετε στο γραφείο μου;

Μόλις βρέθηκαν μόνοι, επρόσθεσε με φωνή βραχνή:

— Ο χρόνος είναι χρήμα. Άκούστε: θα σας δώσω αυτή τη στιγμή ένα τσέκ 500.000 φράγκων υπό τον όρο να μην ξαναπατήσετε το πόδι σας στο καζίνο και να μη φανερώσετε το σύστημά σας σε κανένα.

Ο Μερβάλ έκανε ένα μορφασμό.

— Τί λέτε; είπε. Αυτό δέν είναι καθόλου συμφέρον για μένα. Χωρίς κανένα κίνδυνο, με το σύστημά μου μπορώ να κερδίσω τὰ δεκαπλάσια, τὰ εκατονταπλάσια...

Ο διευθυντής του καζίνο ανέβασε τὲ ποσόν στις 750.000. Μά εκείνος κούνησε αρνητικά τὸ κεφάλι του.

— Σας προσφέρω ένα εκατομμύριο, είπε τέλος με φωνή πολύ σιγανή ο διευθυντής, τρομαγμένος κι' ο ίδιος από τὸ τεράστιο αυτό ποσόν.

Ο Μερβάλ δίστασε, σκέφτηκε και είπε τέλος:

— Έστω, δέχομαι... Δέν είστε κακός άνθρωπος κι' εγώ δέν έχω υπερβολικές αξιώσεις... Πληρώστε με κι' έχετε τὸ λόγο μου ότι δέν θα ξαναπατήσω τὸ πόδι μου ἐδῶ. «Όσο για τὸν κίνδυνο να μάθη κανείς άλλος τὸ σύστημά μου, ὅπως θα δήτε είναι ανύπαρκτος.

Ο διευθυντής του καζίνο συμπλήρωσε ένα τσέκ, τὸ ὑπόγραψε και του τὸ έδωσε. Ο Μερβάλ, ἀφοῦ τὸ κύτταξε, τὸ έβγαλε στην τσέπη του. «Επειτα ξαπλώθηκε σε μιὰ πολυθρόνα κι' άρχισε να λέη:

— «Όπως όλες η μεγάλες ανακαλύψεις, έτσι κι' η δική μου είναι πολύ άπλη. Βασίζεται σ' ένα σίγουρο δεδομένο: στην τύχη. Οι ὑπολογισμοί, οι νόμοι τῶν πιθανοτήτων με τὰ ὁποία σπάζουν οί άλλοι τὸ κεφάλι τους για να κερδίσουν στη ρουλέττα, είναι, μετά συγχωρήσεως, κολοκύθια! Τίποτε δέν είναι ἀληθινό, τίποτε δέν είναι σίγουρο, ὅσο η Τύχη... Η Τύχη μ' έκανε τὰ χάσω την περιουσία μου. Αυτό είναι ένα γεγονός και, σύμφωνα με τις φιλοσοφικές θεωρίες, κανένα γεγονός δέν είναι ψεύτικο. Ξεκινώντας λοιπόν ἀπ' αυτό τὸ αξίωμα, αναρωτήθηκα γιατί η Τύχη που μ' έκανε να χάσω την περιουσία μου, να μη με κάνη να την ξανακερδίσω; Για ποιόν λόγο πραγματικά να βγη αυτό τὸ νούμερο στη ρουλέττα και ὄχι τὸ άλλο:... «Όλα είναι Τύχη. Ά-

κούστε... Βάζω, π.χ. στα νούμερα 3—11—14 και βγαίνουν τὰ 7—9 23... Χάνω!...

Μά τίποτε δέν εμποδίζει να βγουν τὰ νούμερα που έβγαλα, ὁπότε κερδίζω... Θυμάστε πόσες φορές κέρδισα μπροστά σας; Έξη ὅλες - ὀ-

λες... Η Τύχη μου λοιπόν μ' έξυπνέτησε ἔξη φορές, ἀφοῦ με κατέτρεξε χίλιες... Αὐτὴ τὴ φορά, η Τύχη μ' εὐνόησε ὡς τὸ τέλος...

Απ' αυτό εσείς καταλήξατε στο συμπέρασμα ότι τὸ σύστημά μου είναι ἀλάθαστο... Είμαι καλὸς

ψυχολόγος και ήξερα ότι θα καταλήξετε στο συμπέρασμα αὐτὸ ἂν μ' εὐνοῦσε η Τύχη... Τώρα ξέρετε τὸ μυστικό μου και δέν σας εμποδίζω να τὸ δοκιμάσετε... Έγώ ριψοκινδύνευσα πενήντα λουδοβίκια στη δοκιμή και μοῦ έφεραν ένα εκατομμύριο, ἐκτός ἀπὸ τὰ κέρδη μου. Αὐτὰ τὰ χρήματα τὰ κέρδισα με τὸν ἰδῶτά μου... Ὁρεβουάρ, κύριε...

Και κάνοντας μιὰ βαθειὰ ὑπόκλιση βγήκε έξω ἀφήνοντας τὸν διευθυντὴ του καζίνο μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα...

ΜΩΡΙΣ ΛΕΒΕΛ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὰ μαχαιροπήρουνα, τῶν ὁποίων η λαθὴ είναι ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο ἢ ἀπὸ ξύλο δέν πρέπει να βυθίζονται ὀλόκληρα μέσα στο ζεστὸ νερό, γιατί έτσι φθείρεται η λαθὴ τους. Πρέπει να τὰ βάζουμε μόνο μέχρι αὐτῆς στο ζεστὸ νερό.

Για να μη σκουριάσουν ὅσα μαχαιρία δέν μεταχειριζόμεθα κάθε μέρα, τάλείφομε με λίγο ἀνάλατο χοιρινὸ λίπος.

Τὰ γυαλὴνα και κρυστάλλινα σκεῦη είναι προτιμότερο να πλύνονται με κρύο νερό, γιατί έτσι γυαλίζουν καλύτερα.

Επίσης με κρύο νερό πρέπει να πλύνονται και οί βερνικωμένοι δίσκοι, γιατί τὸ ζεστὸ νερό καταστρέφει τὸ βερνίκι τους.

Ο βερνικωμένος χαλκὸς καθαρίζεται με χλιαρὸ νερό μέσα στο ὁποῖο χύνετε λίγο ξεῖδι.

Ο ἐπίχρυσος χαλκὸς καθαρίζεται ἂν τὸν τρίψουμε ἐλαφρότατα με σφουγγάρι βρεμένο σε οινόπνευμα ἀραιωμένο με νερό, ἢ με πολὺ ζεστὴ σαπουνάδα και κατόπιν πάλι τὸν ξεβγάζουμε με ζεστὸ νερό. Όταν στεγνώση τὸν τρίβομε μ' ένα κομμάτι πολὺ λεπτὸ ὕφασμα, ἢ με μαλακὸ δέμμα.

Η πόρτες και τὰ φατνώματα καθαρίζονται με 150 δράμια πράσινο σαποῦνι τὸ ὁποῖο έχετε λυώσει μέσα σ' έναν κάδο νερό. Πρῶτα τὰ τρίβετε με χονδρὸ σφουγγάρι ἢ με μαλακιά βούρτσα, και ὕστερα τὰ ξεπλένετε με καθαρὸ νερό.

Εάν τὸ φάνωμα είναι βερνικωμένο, διαλύετε μέσα στο νερό λιγώτερο σαποῦνι.

Τὰ πηλίνα και ἀπὸ πορσελάνη βάζα καθαρίζονται με στάχτη και με λεπτοτάτην ἄμμο, λίγο ὕγρη, καθαρίζονται επίσης και με νερό, μέσα στο ὁποῖο έχετε λυώσει ὄξδα ἢ ποτάσσα.

Τὸ γυαλί καθαρίζεται με κιμωλία λυωμένη σε νερό. Τρίβετε καλά τὸ γυαλί μ' ένα πανί βουτηγμένον σ' αὐτὸ τὸ νερό και πρὶν ξεραθῆ καλά, τὸ σκουπίζετε με καθαρή πετσέτα, και ὕστερα με κομμάτι στεγνοῦ και μαλακοῦ ὕφασματος. ἢ με μαλακὸ δέμμα.

Τὰ μάρμαρα τρίβονται με σταγόνες οινόπνεύματος σε νερό και ὕστερα τὰ ξεβγάζετε με σκέτο νερό, και ἀφοῦ στεγνώσουν καλά τάλείφετε με λίγο λινόλαδο, που τὸ σφουγγίζετε μ' ένα κομμάτι καθαροῦ ὕφασματος τρίβοντάς το δυνατά. Πρέπει να προσέχουμε να μη στάξη χυμὸς λεμονιοῦ ἢ ἄλλο ὀξὺ σε μάρμαρο γιατί οί λεκέδες που γίνονται τότε δέν εξαλείφονται με κανένα μέσον.

